

İlahi Bir Gölge Yad Etsin Beni

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Ağustos 2019

Mevsimin ç/ağlayanı ayyuka çıkan bir neşe
Henüz dokunmadı kanatlarıma sarı benizli
Sonbahar.
Ne de olsa Ağustos böceklerinin ayındayız
Ve de ayarında sıcak iklimin
Bir buse kondurduğum gibi yeltendiğim
Masum aşkımla gün saydığım
Ne de olsa pürü pak bir yenilgi benimki
Hicran yüklenmek için erken
Mevsimin titrinde doğmadı henüz dolunay
Sehven yenik düşsem de ahvalimin nezdinde.

İçimde bir çığlık doğmayı bekleyen
Ve gömdüğüm tüm ölü çocuklarım
Baharın yeşiline damgamı basıp
Yazın şerefine koşturduğum sıcak rüzgâr.

Ah, meltem...
Ah, öldürdüğüm nefsim...
Ah, soluksuz kaldığım verdiğim tüm nefesim
Verip vereceğimi geçiştirdim de
Rabbin izniyle ayyuka çıktı masallarım
Masallar diyarında hüzünlü bir sultanım
Yazmaya şerh düşüp yazamadığım ne kaldıysa
Mavinin rüştünü ispatladığı her şafak vakti
İçimde dirilen bir lahza
Konuşluyum mademki beyaz buluda ve umuda
Rabbim çok görmez elbet
Elemin nazarında kucakladığım o görünmez rahmeti.

Minvalimde kayboldum
Tam seğirtirken köşe başından
Yosun tutmuş kayalarda somurttuğum bir seher vakti
İçimde imzalamayı unuttuğum her akit
Sözlendiğim kalemle

Aralıksız serildiğim Őu boş zeminde
KoŐtuđum kadar sürüklendiđim her hece
Lügatimde yok tek noksan
Varsa yoksa sevgiden üreyen bir sızı
Acı kadar da bonkör iken göğün reveransı
Sıfatların etrafımda uçuŐup gözlerimin vücudumdan fırası.
Ne de olsa mevsimsiz bir dilek benimki
Kayrasında imgelerin
Sükûtu dilediđim her ezan vakti.

DeŐtiđim her renkte vakur bir yenilgi
İnsanlığıma kat çıktığım Őu beyaz sayfada
Afakî bir rahle süzülen yürekten ne ise
Tarafımca serilen her ulvi duyguda
Çatık kaŐlı imler bile terk edilmiŐliđin efkârı ile
Ađlar da ađlar her Őiir vakti.

Bir içimlik tüm dizeler
Bir seferlik aşka bandığım
Hikmeti ise ulaŐılmazlıđın ellerinde
Kök söktüren cehalet
İlla ki hırpalandığım her karede
Saf tuttuđum insanlık mertebesi
Olur ya da olmaz erebilirsem sonsuz aşka
Hakkın nezdinde bir tek vasıfsız imge kadar yeknesak
Benliđim
Beylik bir üzünçle
Kıvrımlarında Őiirin iç geçirdiğim.

Ne mutluluk ne cefa
Ezkaza güldüğüm Őanına yakıŐır ismimle
Ađlamayı m/eziyet bildiđim.
Sulh bildiđim her yeni gün
Dirilen bir buse sözüme ona
Sözcüklerin yalın tasviri
Kıyıma uğrasam da bir ömür
Kıyamı ebediyetin ezelden beri üstüne titrediğim.
Ne ölüm korkutur gözümü ne de terk edilmiŐliđim
İnsanların titrinde yeter ki görsünler

İçimdeki masum hâkimiyeti
Elbette nefsimle boğuştuğum
Elem her katresine şükür ile sunumu ömrün
Cefasına razıyım sefasından olsam da uzak
Körü körüne yaşamaktansa
İlahi bir gölge yâd etsin beni yarından çok çok öte.